

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21912/2024
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА и ББ, обојице из ..., Општина ..., које заступа пуномоћник Марко Минић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1750/24 од 07.06.2024. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1750/24 од 07.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1750/24 од 07.06.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 195/21 од 24.10.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност, и то за део катастарске парцеле број .. КО ..., површине 6,97а, у износу од 948.617,00 динара, уписане у ЛН .. КО ..., као и новчана накнада за биљне засаде у укупном износу од 6.245,12 динара, те је обавезан противник предлагача да предлагачима као бившим сувласницима експроприсане непокретности исплати на име новчане накнаде за експроприсану непокретност и на име новчане накнаде за биљне засаде, укупан износ од по 477.431,60 динара, са законском затезном каматом почев од 24.10.2023. године када дана доношења одлуке па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 97.062,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 1750/24 од 07.06.2024. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и првостепено решење је потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом, у конкретном случају то је Просторни план подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е761, извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда и нижестепених судова јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, битна повреда одредаба парничног поступка није разлог за посебну ревизију, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, док ревизијом оспоравано утврђено чињенично стање није дозвољено по члану 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експрописану непокреност поднетим 23.12.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога. Због тога је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић